

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2025.02

Op het verzoek van
vervangend coördinator meldpunt SMPR

Verzoeken

1. Op 25 maart 2025 heeft de voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen (de voorzitter van het GCBG) gelijktijdig twee nagenoeg gelijklopende verzoeken gekregen tot het treffen van een voorziening, inhoudende dat het college voor het opzicht (CCO) waar [...] onder valt, wordt opgedragen een aldaar aanhangige zaak over te dragen aan het interclassicale college voor het opzicht (ICO). Uit navraag is gebleken dat deze verzoeken als één verzoek gezien moeten worden.
2. Aan het verzoek is ten grondslag gelegd dat op grond van het overgangsrecht het CCO niet langer bevoegd is te oordelen in deze zaak, maar het ICO. Hoewel de zaak al voor 1 januari 2025 aanhangig was bij het CCO, is niet uiterlijk in januari 2025 een hoorzitting gepland. Weliswaar is de beklaagde in januari 2025 gehoord, maar dit gehoor was - in strijd met het bepaalde in 11-15-3 (de voorzitter begrijpt 11-17-10) van de Generale Regeling - niet in het bijzijn van de klager en voldeed mogelijk ook overigens niet aan de regels van de kerkorde. De daadwerkelijke hoorzitting is eerst op 1 april 2025 gepland. Daarom moet de zaak door het ICO worden behandeld. Het CCO weigert evenwel de zaak over te dragen. Vanwege de geplande hoorzitting is spoed vereist bij een beslissing in de zin van ordinantie 12-6-2.
3. De voorzitter van het GCBG heeft het niet nodig geacht verweer te vragen of partijen te horen gelet op de gestelde spoed en het hierna overwogene.

Juridisch kader

4. De bevoegdheid van de voorzitter van het GCBG tot het treffen van een voorlopige voorziening is geregeld in ordinantie 12-8-3:

De indiening van een beroepschrift heeft geen schorsende werking op het bestreden besluit of de bestreden uitspraak. De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen is bevoegd op een daartoe ingediend verzoek inzake een ingediend beroepschrift dan wel ambtshalve, onder schriftelijke kennisgeving daarvan aan betrokkenen, de tenuitvoerlegging of werking van het bestreden besluit of de bestreden uitspraak op te schorten dan wel een andere spoedvoorziening te treffen, totdat het college een uitspraak heeft gedaan.

Een vergelijkbare bevoegdheid is neergelegd in ordinantie 12-3-6 waar het verzoek samenhangt met een bij het GCBG ingediend bezwaar tegen een besluit van een ander kerklichaam als bedoeld in ordinantie 12-3-3.

5. Daarnaast is voor de beoordeling van deze zaak tevens relevant het bepaalde in ordinantie 12-6-2:

Indien onzekerheid bestaat over de vraag welk kerkelijk lichaam in een bepaalde zaak bevoegd is tot het geven van een oordeel of indien mocht blijken dat zulk een lichaam in de

orde van de kerk niet is aangewezen, beslist het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen welk lichaam in dat geval tot oordelen bevoegd is.

6. Het overgangsrecht ten aanzien van de bevoegdheidsverdeling tussen het CCO en het ICO luidt:

Zaken die tot het werkterrein van het interclassicale college behoren en die voor 1 januari 2025 in behandeling zijn bij een classicaal college, worden, indien een hoorzitting is geweest dan wel in januari is gepland, nog door het betreffende classicale college afgehandeld. In andere gevallen wordt de zaak overgedragen aan het interclassicale college.

Beoordeling van het verzoek

7. Nog los van de vraag of verzoeker in zijn hoedanigheid van vervangend coördinator van het meldpunt SMPR als belanghebbende kan worden aangemerkt en nog los van de vraag of het verzoek wel 'inzake' een bij het GCBG aanhangige (bodem)zaak is, kan het verzoek niet worden toegewezen. Hierbij is het volgende van belang:
8. Verzoeker heeft een beroep gedaan op het bepaalde in ordinantie 12-6-2. Anders dan in bezwaar- of beroepszaken voorziet de kerkorde niet in een bevoegdheid van de voorzitter van het GCBG om in zaken die gaan over het beslissen over welk kerkelijk lichaam bevoegd is een voorlopige voorziening te treffen. Een voorziening als gevraagd (bepalen dat de zaak moet worden overgedragen aan het ICO) is ook geen voorlopige voorziening, maar heeft een definitief karakter. In feite wordt de voorzitter van het GCBG gevraagd met spoed een beslissing ten gronde te nemen, maar die is voorbehouden aan het GCBG. Daartoe is de voorzitter niet bevoegd.
9. Daarnaast overweegt de voorzitter dat niet zozeer onduidelijkheid bestaat over welk kerkelijk lichaam bevoegd is te oordelen, maar eerder een verschil van inzicht hierover tussen het CCO en klager. Dit vergt een inhoudelijk oordeel van het geschil. Indien klager meent dat de uiteindelijke beslissing van het CCO, wegens strijd met het bepaalde in de overgangsregeling in samenhang met 11-17-10 van de Generale Regeling, onbevoegdlijk is genomen, kan deze kwestie in een beroepsprocedure bij het generale college voor het opzicht (GCO) aan de orde worden gesteld. Van onduidelijkheid in de zin van ordinantie 12-6-2 is dan ook geen sprake.
10. De voorzitter van het GCBG zal om voornoemde redenen het verzoek afwijzen.

Beslissing

De voorzitter van het GCBG wijst het verzoek af.

Gedaan te Den Haag op 26 maart 2025,
door de voorzitter van het GCBG

**HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN
GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND**

Zaaknummer: 2025.4

Uitspraak op het beroep van [...], [...] en [...], allen wonende te [...] (hierna te noemen: appellanten),

tegen de uitspraak van het Classicaal College voor de Behandeling van Bezwaren en
Geschillen [...] (hierna: CCBG) van 17 maart 2025 (zaaknummers [...]), in het geding
tussen appellanten

en

de Kerkenraad van de Hervormde Wijkgemeente 1, onderdeel van de Protestantse
Gemeente [...] (hierna: wijk 1) en de Kerkenraad van de Hervormde Wijkgemeente 2,
onderdeel van de Protestantse Gemeente [...] (hierna: wijk 2), hierna gezamenlijk te
noemen: verweerders.

1. De procedure

1.1. Het Generale College voor de behandeling van Bezwaren en Geschillen (hierna: GCBG of het
generale college) heeft kennisgenomen van:

- de procesdossiers van het CCBG;
- de uitspraak van het CCBG van 17 maart 2025.
- de beroepschriften van [...], [...] en [...] van respectievelijk 10, 14 en 14 april 2025;
- de reacties daarop van wijk 1 en wijk 2, beide van 25 juni 2025.

1.2. Het beroep is op 26 juni 2025 mondeling behandeld, waar appellanten en verweerders hun
standpunten nader hebben toegelicht. Daarbij waren aanwezig: appellanten en namens verweerders de
heren [...] en [...]. De heer [...] heeft gebruik gemaakt van spreekantekeningen; deze overhandigd en
voorgedragen.

2. Het beroep en het verweer

2.1 In voornoemd beroepschrift hebben appellanten, kort gezegd, bezwaar gemaakt tegen het laatstelijk vastgestelde beleidsplan en de wijze van totstandkoming daarvan. Een volledige opsomming van de beroepsgronden / bezwaren is op de pagina's 3 en 4 van de bestreden uitspraak weergegeven; deze weergave is volgens appellanten niet geheel volledig. In het beroepschrift staat een opsomming van bezwaargronden die volgens appellant [...] in de uitspraak niet goed en volledig zijn weergegeven. Het generale college zal ook deze aanvulling in zijn overwegingen betrekken. Met dien verstande dat appellanten in beroep het gebruik van een beamer in de eredienst niet meer als beroepsgrond lijken te hebben aangevoerd (zie ook 3.4.).

2.2 In reactie op het ingestelde beroep hebben verweerders zich – eveneens kort gezegd – op het standpunt gesteld dat zij hebben voldaan aan de verplichting om de gemeenteleden van de eigen wijken in de gelegenheid te stellen hun mening over het beleidsplan naar voren te brengen, dat ook appellanten daarbij voldoende gelegenheid hebben gehad om hun standpunten naar voren te brengen en vragen hebben kunnen stellen en dat ook overigens aan alle vereiste formaliteiten is voldaan.

3. De beoordeling

3.1 Het generale college overweegt dat het CCBG terecht voorop heeft gesteld dat een besluit waartegen bezwaar en beroep wordt ingesteld inhoudelijk slechts marginaal kan worden getoetst. Dat betekent dat ook het GCBG daar waar het de inhoud van het beleidsplan betreft zich terughoudend zal opstellen, omdat het vaststellen van het beleidsplan de taak is van de kerkenraad zelf en niet van het generale college. Het generale college beoordeelt alleen of sprake is van één van de situaties die worden genoemd in artikel 25 van Generale Regeling 11. Dit betekent dat het besluit – het vaststellen van het beleidsplan - alleen kan worden vernietigd als:

- het is genomen in strijd met de kerkorde of met wettelijke bepalingen,
- het kerkelijk lichaam niet de vereiste zorgvuldigheid in acht genomen heeft,
- de kerkenraad de bevoegdheid tot het nemen van het besluit heeft gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze bevoegdheid is verleend,
- de kerkenraad bij een afweging van de betrokken belangen - in redelijkheid niet tot het bestreden besluit had kunnen komen.

3.2 Naar het oordeel van het generale college heeft het CCBG op goede gronden de bezwaren van appellanten ongegrond verklaard. Het generale college verwijst naar de overwegingen, onder het punt 'Beoordeling door het College', die het CCBG aan zijn oordeel ten grondslag heeft gelegd. Het

generale college neemt deze overwegingen over en maakt die tot de zijne. Vaststaat immers dat in de periode voorafgaande aan de gemeenteavonden die hebben plaatsgevonden op 31 januari 2024 (wijk 1) en 1 februari 2024 (wijk 2) meerdere gemeenteavonden hebben plaatsgevonden, waarop de kerkenraden en de beleidscommissie de inhoud van het beleidsplan hebben toegelicht en met de aanwezige gemeenteleden in gesprek zijn gegaan, terwijl tijdens de twee genoemde gemeenteavonden in 2024, bijeenkomsten van de eigen wijkgemeente - wijk 1 en wijk 2 afzonderlijk - de gemeenteleden in de gelegenheid zijn gesteld om hun mening kenbaar te maken. Daarnaast zijn ook rondetafelgesprekken gevoerd en zijn de beleidsplannen vervolgens per wijk tijdens - afzonderlijke - kerkenraadsvergaderingen vastgesteld. De conclusie luidt dat door de kerkenraden is voldaan aan de eisen die door de kerkorde (ordinantie 4-8-9) worden gesteld. Dat dit alles uiteindelijk niet heeft geleid tot door appellanten gewenste aanpassingen van het beleidsplan, maakt dit niet anders. De Kerkorde eist dat gemeenteleden in de gelegenheid worden gesteld om hun visie, opmerkingen of bezwaren op het beleidsplan onder de aandacht van hun kerkenraad te brengen. De kerkenraden dienen hier kennis van te nemen, maar zijn niet verplicht deze over te nemen.

Gebruik psalmberijmingen en liedbundels in de eredienst

3.3 Verder is het generale college van oordeel dat, anders dan appellanten hebben betoogd, uit de kerkorde niet volgt dat goedkeuring door de synode is vereist voor het gebruik van bepaalde psalmberijmingen of liedbundels. Ordinantie 5-9-1 geeft door de formulering “(...) In de eredienst wordt bij *voorkeur* van deze vertalingen - door de generale synode aangeboden psalm- en gezangboeken om in de eredienst te gebruiken - en boeken gebruik gemaakt. (...)” de kerkenraden de ruimte om binnen hun eigen verantwoordelijkheid andere liederen of liedbundels te gebruiken.

Gebruik van een beamer in de eredienst

3.4 Indien en voor zover appellanten ook in beroep beoogd hebben om het besluit om van een beamer in de eredienst gebruik te maken, te bestrijden, is het generale college van oordeel dat het CCBG appellanten op dit punt terecht niet-ontvankelijk hebben verklaard. Dit besluit is immers al genomen in 2022. De beroepstermijn van dertig dagen is dus reeds lang verstreken.

4. De beslissing

Het Generale College voor de behandeling van Bezwaren en Geschillen:

- verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gewezen op 25 september 2025
door de leden van het GCBG

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2025.07

Uitspraak van het Generale College voor de Behandeling van Bezwaren en Geschillen in de Protestantse kerk in Nederland

Op het bezwaar van het College van kerkrentmeesters van de Protestantse Gemeente te [...] (hierna ook te noemen: appelland)

tegen het besluit van Bureau Steunverlening van 3 juli 2024 waarbij een projectsubsidie ten behoeve van appelland is vastgesteld door

Bureau Steunverlening van de Dienstenorganisatie Protestantse Kerk te Utrecht (hierna ook te noemen: Bsv).

1. De procedure

1.1. Het generale college heeft kennisgenomen van:

- de beslissing van Bureau Steunverlening van 3 juli 2024;
- het bezwaarschrift van appelland van 29 mei 2025;
- het e-mailverkeer tussen de scriba van appelland en Bsv;
- het e-mailverkeer tussen de scriba van appelland en het generale college.

2. Vaststaande feiten

2.1. Door Bsv is bij besluit van 3 juli 2024 de projectsubsidie vastgesteld op een bedrag van € 646,60.

2.2. Bij e-mailbericht van 15 juli 2024 heeft Bsv aan appelland een brief met betrekking tot de afrekening van de subsidie gezonden.

2.3. Bij e-mailbericht van 15 juli 2024 heeft de scriba van appelland een nadere toelichting aan Bsv gevraagd.

2.4. Bij e-mailbericht van 26 augustus 2024 heeft de scriba van appelland, Bsv gerappelleerd.

2.5. Bij e-mailbericht van 27 augustus 2024 heeft Bsv de gevraagde nadere toelichting verstrekt.

2.6. Bij brief van 16 januari 2025 heeft appelland Bsv gemotiveerd verzocht om alsnog over te gaan tot uitbetaling van het totale gevraagde subsidiebedrag.

2.7. Bij e-mailbericht van 30 januari 2025 heeft Bsv dit verzoek afgewezen.

- 2.8. Bij brief van 29 mei 2025 heeft appellant bezwaar ingediend bij het generale college.
- 2.9. Bij e-mailbericht van 30 juni 2025 heeft het generale college appellant in de gelegenheid gesteld om te motiveren waarom hij niet eerder in bezwaar is gekomen daar het bestreden besluit dateert van 3 juli 2024.
- 2.10. Bij e-mailbericht van 30 juni 2025 heeft appellant hierop gereageerd. De inhoud van de reactie luidt onder andere als volgt:

“Dat is eenvoudig te verklaren:

1. Tot eind maart ben ik hierover in gesprek geweest met Bureau Steunverklaring. Tot die tijd was er geen reden om bij het GCBG aan te kloppen.
2. Ik ben niet op de hoogte van de door u genoemde bezwaartermijn. Van een scriba (een vrijwilliger) mag mijns inziens ook niet verwacht worden dit soort passages uit de kerkorde te kennen.

(...)

Ik wil hier nogmaals benadrukken dat we hier geheel te goeder trouw gehandeld hebben en geenszins de intentie hadden de hand te lichten met de kerkelijke regels en procedures.”

3. Beoordeling

Ontvankelijkheid

3.1. Volgens ordinantie 12-3-4 dienen bezwaren door middel van een bezwaarschrift bij het bevoegde college voor de behandeling van bezwaren en geschillen te worden ingediend binnen dertig dagen na de dag waarop de beslissing werd verzonden of na de dag waarop daarvan redelijkerwijze kennis kon worden genomen.

3.2. Uit de vastgestelde feiten volgt dat de bezwaartermijn is aangevangen op 4 juli 2024 en is geëindigd op 2 augustus 2024. Het generale college is daarom van oordeel dat het bezwaarschrift ruim buiten de geldende bezwaartermijn is ontvangen. Dit betekent dat een niet-ontvankelijkverklaring alleen achterwege blijft als de overschrijding verschoonbaar is.

3.3. Appellant heeft ten aanzien van zijn te laat ingediende bezwaarschrift aangevoerd hetgeen onder 2.10. hiervoor is weergegeven. Het generale college is van oordeel dat er geen omstandigheden aannemelijk zijn geworden op grond waarvan moet worden geoordeeld dat appellant verschoonbaar in verzuim is geweest. Van appellant - ook als vrijwilliger - mag worden verwacht dat hij ingeval van een geschil over een besluit - in dit geval de toekenning van een projectsubsidie - zich op de hoogte stelt of laat stellen van relevante regelgeving in de kerkorde omtrent het maken van bezwaar. Nu appellant dit - kennelijk - in deze zaak heeft nagelaten, dient dit voor zijn rekening te blijven.

3.4. Het generale college overweegt verder dat ook ingeval de brief van belanghebbende van 16 januari 2025 (zie 2.6.) als bezwaar zou moeten worden aangemerkt, dit niet anders is. Ook ingeval het generale college van oordeel zou zijn dat het besluit van Bsv van 30 januari 2025 (zie 2.7.) als een voor bezwaar vatbaar besluit moet worden aangemerkt - wat daar ook verder van zij -, is dit niet anders. Ook

in dat geval is de bezwaartermijn immers met ruim meer dan dertig dagen overschreden en daarmee naar het oordeel van het generale college onverschoonbaar te laat ingediend.

3.5. Het voorgaande leidt het generale college tot het oordeel dat appellant niet-ontvankelijk is in zijn bezwaar. Dit betekent dat het generale college niet toekomt aan een inhoudelijke behandeling van de bezwaren van appellant.

4. De beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen
- verklaart het bezwaar niet-ontvankelijk.

Aldus gewezen op 4 november 2025
door de leden van het GCBG

DE VOORZITTER VAN HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND (GCBG)

2025.8

In het geschil tussen

(verzoeker)

en

de kerkenraad van de Hervormde Gemeente [...] (de Kerkenraad)

Procedure

De voorzitter heeft kennisgenomen van:

- het beroepschrift van 21 augustus 2025, tevens inhoudende een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening;
- aanvullende gronden van 22 september 2025;
- het verweer van de kerkenraad van 25 september 2025.

Het beroep is gericht tegen de uitspraak van het Classicaal college voor de behandeling van bezwaren en geschillen van de Protestantse Kerk in Nederland in de provincie Zuid-Holland (het CCBG) van 25 juli 2025, waarin het bezwaar van verzoeker tegen een besluit van de kerkenraad van 23 april 2025 ongegrond is verklaard.

In dit besluit heeft de kerkenraad besloten om het mandaat om dubbeltallen te stellen terug te geven aan de gemeente en om met ingang van de eerstvolgende verkiezingen te werken met kieslijsten. Verzoeker verzoekt het besluit te schorsen totdat het GCBG uitspraak heeft kunnen doen op het beroep.

Standpunten van partijen

Verzoeker heeft aan zijn verzoek kort samengevat en zakelijk weergegeven ten grondslag gelegd dat het de kerkenraad niet vrij staat het mandaat terug te geven. Een dergelijk besluit kan alleen door de gemeente worden genomen. Bovendien is de nieuwe plaatselijke regeling met daarin een gewijzigde kiesregeling nog niet vastgesteld. De uitspraak van het CCBG, waarin de bezwaren ongegrond zijn verklaard is nog niet definitief, omdat verzoeker beroep heeft aangetekend bij het GCBG. De voorzitter van het CCBG heeft de spoedvoorziening die in die fase van de procedure was gevraagd afgewezen, omdat de kerkenraad had toegezegd nog geen uitvoering te geven aan het besluit en er derhalve geen spoedeisend belang was.

Nu de kerkenraad hierop is teruggekomen en voornemens is om de aankomende verkiezingen de gewijzigde regeling toe te passen is er spoedeisend belang bij het treffen van de gevraagde voorlopige voorziening, aldus verzoeker.

De Kerkenraad heeft gemotiveerd verweer gevoerd. Hierbij is verwezen naar de overwegingen van het CCBG en het in die procedure gevoerde verweer. De Kerkenraad betoogt dat het instellen van beroep geen schorsende werking heeft en ziet in de uitspraak van het CCBG bevestiging van de rechtmatigheid van het besluit en geeft aan de uitvoering daarvan om die reden niet langer te willen uitstellen. Indien later mocht blijken dat het GCBG anders oordeelt zullen de gevolgen worden teruggedraaid.

Beoordeling

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van een verzoek om opschorting niet wordt vooruitgelopen op het door het GCBG te geven oordeel op het beroep, maar slechts wordt beoordeeld of er, gelet op de betrokken belangen, aanleiding bestaat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit op te schorten.

De voorzitter overweegt dat het uitgangspunt - neergelegd in ordinantie 12-8-3 - is dat het instellen van beroep geen schorsende werking heeft. Dat betekent dat er zwaarwegende, spoedeisende belangen moeten zijn om de voorziening te treffen in afwachting van het oordeel van het GCBG. Bij de vraag of hiervan sprake is moeten de gevolgen van het niet treffen van de voorziening worden afgewogen tegen de gevolgen van het wel treffen van de voorziening. Bij deze weging speelt ook de vraag of de gevolgen onomkeerbaar zijn of niet. In uitzonderlijke gevallen kan ook een voorlopig rechtmatigheidsoordeel worden gegeven, waarbij een inschatting wordt gemaakt van de kans van slagen van het beroep. Indien de gevolgen van het niet treffen van de voorziening minder verstrekkend zijn, worden hogere eisen gesteld aan de evidentie van de onrechtmatigheid van het besluit en omgekeerd. In ieder geval zal een dergelijk voorlopig rechtmatigheidsoordeel op geen enkele wijze bindend zijn voor de latere te nemen beslissing van het GCBG.

Dit alles afwegend in de onderhavige zaak ziet de voorzitter geen aanleiding om van het uitgangspunt dat het instellen van beroep geen schorsende werking heeft af te wijken en de gevraagde voorziening te treffen. Hierbij overweegt de voorzitter dat het beroep op korte termijn door het GCBG zal worden behandeld. Daar komt bij dat – ook als niet al voor aanvang van de verkiezingsprocedure een uitspraak van het GCBG zal zijn verkregen – het al dan niet treffen van een voorziening de aanstaande verkiezingen in gelijke mate zal treffen. In het ene geval wordt wellicht ten onrechte de procedure van ordinantie 3-6-2 gevolgd en in het andere geval die van 3-6-3. Het wel of niet ingrijpen heeft dus even grote gevolgen. Daar komt bij dat de Kerkenraad heeft aangegeven de gevolgen te zullen terugdraaien in geval van een gegrond beroep. In dit geval zal dan ook alleen ruimte zijn voor het toewijzen van de gevraagde voorziening indien evident is dat het besluit onrechtmatig is. Daarvan is naar het voorlopig oordeel van de voorzitter geen sprake.

Beslissing

De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- wijst het verzoek af.

Gedaan te Den Haag op 29 september 2025

door de voorzitter van het GCBG

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN
IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2025.8

Uitspraak op het beroep van [...], belijdend lid van de Hervormde Gemeente [...] (hierna: appelland).

1. De procedure

1.1. Het generale college heeft kennis genomen van:

- de uitspraak waarvan beroep van het classicaal college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in [...] (hierna: het classicaal college) van 25 juli 2025 met nummer 2025-362 alsmede de daaraan ten grondslag liggende stukken;
- het beroepschrift van appelland van 21 augustus 2025 tevens inhoudende een verzoek om opschorting van het besluit (ingevolge ordinantie 12-6-3);
- de brief van appelland van 22 september 2025 inhoudende een nadere onderbouwing van het verzoek ex ordinantie 12-6-3;
- de reactie van de kerkenraad van de Hervormde Gemeente [...] (hierna: verweerder) van 25 september 2025 op het verzoek om toepassing van ordinantie 12-6-3 en
- de afwijzende beslissing van de voorzitter van het generale college van 29 september 2025 op het verzoek van appelland om toepassing van ordinantie 12-6-3.

1.2. Op 15 oktober 2025 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Daarbij waren aanwezig de appelland en namens verweerd[...] en de heren [...] en [...]. Door appelland is het woord gevoerd en zijn schriftelijke spreekantekeningen overgelegd. Door verweerd[...] is eveneens het woord gevoerd.

2. Het beroep

2.1. Appelland komt in beroep tegen de uitspraak van het classicaal college waarin – kort gezegd – het door hem ingediende bezwaar ongegrond is verklaard. Dat bezwaar zag op het besluit van de kerkenraad van 23 april 2025 inhoudende dat het mandaat om dubbeltallen te stellen wordt teruggegeven aan de gemeente en dat met ingang van de eerstvolgende verkiezingen zal worden gewerkt met kieslijsten.

2.2. Appelland voert in het beroepschrift (opnieuw) aan dat het genomen besluit in strijd is met de kerkorde en dat van een zorgvuldige besluitvorming geen sprake is geweest.

2.3. Verweerder heeft tijdens de mondelinge behandeling aangegeven zich geheel te kunnen vinden in de uitspraak van het classicaal college. Verweerder heeft tevens aangegeven dat

op 9 oktober 2025 een gemeentevond heeft plaatsgevonden waarbij de geactualiseerde plaatselijke regeling, met daarin onder andere de verkiezingsregeling ex ordinantie 3-6-2, met de gemeente is besproken en dat de vaststelling van de plaatselijke regeling op de agenda staat van de kerkenraadsvergadering van 15 oktober 2025.

3. Beoordeling

3.1. Na een volledige heroverweging, waarbij het generale college alle argumenten heeft betrokken, is het generale college met het classicaal college van oordeel dat het door de kerkenraad genomen bestreden besluit niet in strijd is met de kerkorde en dat niet kan worden gezegd dat de kerkenraad bij het nemen van het bestreden besluit niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen.

3.2. Het generale college verwijst voor wat betreft de motivering naar de uitspraak van het classicaal college onder het kopje 'Beoordeling'.

4. De beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- verklaart het beroep ongegrond;
- bevestigt de bestreden uitspraak en
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus mondeling gewezen op 15 oktober 2025
door de leden van het GCBG

**HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN
GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND**

Zaaknummer: 2025.10

Uitspraak op het herzieningsverzoek van [...], wonende te [...], (hierna te noemen: verzoeker),

van de beslissing van het Classicaal College voor de Behandeling van Bezwaren en
Geschillen in [...] (hierna: CCBG) van 25 juli 2025 (zaaknummer [...]), in het geding
tussen verzoeker

en

de Kerkenraad van de wijkgemeente [...], onderdeel van de Protestantse Gemeente [...].

1. Het verzoek en de behandeling daarvan

1.1. In diens e-mailbericht van 5 augustus 2025 vraagt verzoeker de bestreden uitspraak te herzien, onder verwijzing naar Ordinantie 12-10. Door hem is, samengevat weergegeven, daartoe aangevoerd, dat het dictum van de bestreden uitspraak onjuist is. Daarnaast merkt verzoeker op dat volgens de kerkorde een hoorzitting dient te worden gehouden indien daarom wordt verzocht.

1.2. Het verzoek is behandeld ter zitting van het generale college van 15 oktober 2025.

2. De beoordeling

2.1. Het generale college stelt voorop dat – zoals verzoeker in voormelde e-mail ook erkent - van de bestreden beslissing (zoals onderaan die beslissing ook met juistheid is vermeld) op grond van ordinantie 3-6-8 geen hoger beroep bij het generale college openstaat. Ingevolge ordinantie 12-10-1 kan het generale college evenwel in het belang van de eenheid in de behandeling van bezwaren en geschillen, binnen zestig dagen na de dag waarop een classicaal college voor de behandeling van bezwaren en geschillen zijn uitspraak verzond, deze uitspraak tenietdoen en ter zake - onder regeling zo nodig van de rechtsgevolgen van de vernietiging - de uitspraak doen zoals het geboden acht. Die termijn is inmiddels verstreken. De uitspraak is aan het generale college verzonden op de dag (25 juli 2025) waarop het classicale college de uitspraak deed. Dit betekent dat de termijn als bedoeld in de genoemde ordinantie is verstreken per 24 september 2025. Nu het generale college geen

gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid van de ordinantie 12-10-1 betekent dit impliciet dat de uitspraak in zijn ogen aanvaardbaar is en de eenheid van in de behandeling van bezwaren en geschillen niet in het geding is.

2.2. Indien en voor zover verzoeker heeft bedoeld een beroep te doen op ordinantie 12-11-1 (hij verzoekt immers de bestreden uitspraak te herzien), kan dit beroep niet slagen. Ordinantie 12-11-1 bepaalt, dat indien het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen inzake een uitspraak waartegen geen beroep (meer) mogelijk is feiten en omstandigheden ontmoet waarmee geen of onvoldoende rekening is gehouden en welke, indien deze in aanmerking waren genomen, naar de mening van het generale college tot een andere uitspraak aanleiding zouden hebben gegeven, het generale college bevoegd is tot herziening van een zaak over te gaan, in welk geval het generale college zelf een nieuwe uitspraak doet. Dergelijke feiten en omstandigheden zijn door verzoeker aangevoerd noch overigens door het generale college gebleken.

Afzien van hoorzitting

2.3. Ten overvloede overweegt het generale college dat volgens de bestreden uitspraak verzoeker per e-mail van 12 juli 2025 heeft verzocht om een hoorzitting te houden. Dit verzoek is door het classicaal college afgewezen, op de in de beslissing genoemde gronden. Deze beslissing is onjuist. Als een zaak in behandeling is genomen schrijft ordinantie 12-7-2 immers dwingend voor, dat wanneer betrokkene(n) daarom verzoeken, de betrokkenen in de gelegenheid worden gesteld in elkaars aanwezigheid en desgewenst bijgestaan door een raadsman of -vrouw hun inzichten aan het college mondeling toe te lichten. Aan dat voorschrift heeft het classicaal college zich ten onrechte niet gehouden en de motivering om van dit voorschrift af te wijken, kan die beslissing niet dragen. Voor zover verzoeker heeft bedoeld het generale college te verzoeken de uitspraak van het CCBG (ook) vanwege dit verzuim te herzien, wijst het generale college dat verzoek af nu overigens geen feiten of omstandigheden zijn aangevoerd noch gebleken waarmee geen of onvoldoende rekening is gehouden en welke, indien deze in aanmerking waren genomen naar de mening van het generale college tot een andere uitspraak aanleiding zouden hebben gegeven. Het (enkele) niet houden van een hoorzitting betreft naar het oordeel van het generale college niet een dergelijke omstandigheid. Het generale college volstaat daarom met de constatering dat sprake is van een formeel verzuim maar zal hier verder geen gevolgen aan verbinden.

3. De beslissing

Het Generale College voor de behandeling van Bezwaren en Geschillen:

- wijst het verzoek om herziening af;

Aldus gewezen op 6 november 2025

door de leden van het GCBG